

РЕШЕНИЕ

№ 2941

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 01.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9589** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 – 207 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ във връзка с чл. 28, ал. 2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/.

Образувано е по искова молба на [фирма], представлявано от управителя Я. П. Д., срещу АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА с искане за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на общо 1007.50 лева в резултат на незаконосъобразен административен акт.

В исковата молба се твърди, че в резултат на незаконосъобразен административен акт – отменен по съответния ред с влязъл в сила съдебен акт отказ изх. № 20190730133614/05.08.2019 г. на длъжностно лице към Търговския регистър, ищецът е претърпял вреди, изразяващи се в направени разноски за адвокатско възнаграждение във връзка с воденото на дело за отмяна на отказа и заплащане на държавна такса. В исковата молба се сочи, че за защита във връзка с образуваното съдебно производство по т. дело № 190/2019 г. по описа на Окръжен съд – Плевен ищецът е направил разноски, изразяващи се в заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева и внесена такса в размер на 7.50 лева по сметка на съда за разглеждане на

жалбата. Твърди се още, че в конкретния случай са налице всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Ищецът сочи още, че отказът от вписване в Търговския регистър не е административна дейност и не се осъществява от административен орган в изпълнение на нормативно възложени му правомощия, но е приравнен на административен акт по силата на чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ. Претендира се от съда да се произнесе с решение, с което да осъди ответника да заплати обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на общо 1007.50 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение в проведено производство по т. дело № 190/2019 г. по описа на Окръжен съд – Плевен и заплатена държавна такса за разглеждане на жалбата срещу незаконосъобразен отказ, както и разноските по делото.

Ответникът – АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА – редовно призован, чрез процесуалния представител оспорва исковата молба и счита същата за неоснователна по съображения изложени в отговор на исковата молба. В отговора на исковата молба се оспорва размера на претендираната имуществена вреда, като прекомерен, както и се претендира присъждане на разноски по делото. В съдебно заседание се прави възражение за прекомерност и на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита предявения иск за неоснователен и недоказан.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С отказ изх. № 20190730133614/05.08.2019 г. на длъжностно лице към Търговския регистър, на основание чл. 24, ал. 1 във връзка с чл. 21, т. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, е отказано по заявление № 20190730133614/30.07.2019 г. вписване на промени по партидата на [фирма]. По жалба на дружеството пред Окръжен съд - Плевен е било образувано т. дело №190/2019г., по което с окончателно съдебно решение от 16.08.2019 г. съдът е отменил отказ изх. № 20190730133614/05.08.2019 г. на Агенцията по вписванията. Видно от приложеното по делото т. дело № 190/2019 г. по описа на Окръжен съд - Плевен ищецът се е представлявал от адв. Т. Т., който е изготвил и подписал жалбата, въз основа на представено пред съда пълномощно, с което адв. Т. е упълномощен да изготви и депозира жалба срещу отказ изх. № 20190730133614/05.08.2019 г. на Търговския регистър. Пред Окръжен съд – Плевен е бил приложен по делото и договор за правна защита и съдействие от 05.08.2019 г., сключен между [фирма] и адв. Т. Т., в който е било договорено възнаграждение в размер на 1000 лева, от които в брой е била платена сумата от 1000 лева при подписване на договора. В цитирания договор е бил посочен предмет, в който е вписано за изготвяне и депозирание на жалба срещу отказ изх. № 20190730133614/05.08.2019 г. на Търговския регистър.

В мотивите на решение от 16.08.2019 г., постановено по т. дело № 190/2019 г. по описа на Окръжен съд – Плевен, Търговско отделение, съдът е приел, че разноски в производството не следва да се присъждат с оглед на чл. 541 от ГПК.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на предявения иск:

Искът е допустим, тъй като е предявен от активно легитимирано лице срещу юридическото лице на административния орган, при упражняване на чиято

административна дейност се твърди да са причинени вредите, доколкото дейността на Агенция по вписванията се характеризира като административна. Действията по вписванията, обявяванията и заличаванията в търговския регистър се извършват от служители в Дирекция „Длъжностни лица по регистрация“ в Агенцията по вписванията, чийто правомощия са визирани в чл. 15 от Устройствения правилник на Агенцията по вписванията. Агенцията и длъжностните лица по регистрация са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК, защото принадлежат към системата на изпълнителната власт и са носители на административни правомощия, овластени със закон. В подкрепа на този извод е и изменението на чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, който препраща към ЗОДОВ за реда за репарирание на вредите, причинени от Агенция по вписванията на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията.

По основателността на предявения иск:

Искът е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛЕН.

За да възникне правото на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и за да бъде ангажирана отговорността на ответника е необходимо ищецът да докаже кумулативното осъществяване на следните елементи на фактическия състав: настъпила вреда в правната сфера на ищеца, която включва реално причинени щети и пропуснати ползи, незаконосъобразен акт, незаконосъобразно действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, вредата трябва да е настъпила в резултат на незаконосъобразния акт, незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, вредата да е настъпила при или по повод изпълнение на административна дейност и пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, незаконосъобразното действие и бездействие и настъпилата вреда.

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди доразвива принципа, че всеки дължи обезщетение за вредите, които е причинил виновно другиму, като създава облекчен ред за ангажиране на отговорността на държавата за вредите причинени на нейните граждани от органите на администрацията при изпълнение на правно регламентирана административна дейност. В процесния случай, за да се ангажира тази отговорност по отношение на ответника Агенцията по вписванията, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва да се установят елементи от фактическия състав на цитираната разпоредба – незаконосъобразен административен акт, претърпяна от ищеца вреда и причинна връзка между незаконосъобразния акт и вредата.

Дейността по вписване в търговския регистър е регламентирана в чл. 22 и сл. от ЗТРРЮЛНЦ, като отказът от вписване подлежи на обжалване пред окръжния съд по седалището на търговеца. В чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ изрично е предвидено, че Агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията, по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. В процесния случай ищецът претендира от вреди от отменен отказ изх. № 20190730133614/05.08.2019 г. на длъжностно лице към Търговския регистър, с който е отказано по заявление № 20190730133614/30.07.2019 г. вписване на промени по партията на дружеството. Следователно, от една страна е налице акт, издаден в регистърно производството с охранителен характер - едностранно и безспорно,

целящо да осигури съдебно съдействие на търговци за вписване на подлежащи на вписване обстоятелства и за обявяване на подлежащи на обявяване актове, а от друга страна – актът издаден в това производство законодателят е приравнил на административен, доколкото вредите от незаконосъобразността му се претендират по реда на чл. 1 от ЗОДОВ. С оглед на това отказът от вписване в търговския регистър не е административна дейност и не се осъществява от административен орган в изпълнение на нормативно възложени му правомощия, но е приравнен на административен акт по силата на чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, поради и което е налице първата предпоставка за реализиране на отговорността по ЗОДОВ: отменен по съответния ред акт, приравнен на административен такъв.

Доколкото вредите се изразяват в платена сума за обжалване на отказа за регистрация, който е отменен от съда като незаконосъобразен, следва въпросът дали направените разноски имат характер на пряка и непосредствена последица от този отказ и дали е налице причинно-следствена връзка между постановения отказ за вписване на обстоятелствата по партидата на дружеството и настъпването на вредите, като последните следва да бъдат неизменен, обективно и закономерно настъпил резултат от незаконосъобразния акт. Причинна връзка е налице, когато може да се отговори положително, че без постановяване на незаконосъобразния акт претендираните вреди не биха настъпили. В конкретната хипотеза се установява, че заплатените разноски следват по време постановения незаконосъобразен акт на длъжностното лице по регистрация. С приетите по делото писмени доказателства – договор за правна защита и съдействие от 05.08.2019 г., в който изрично е вписано, че договореното възнаграждение в размер на 1000 лева е платено в брой от ищеца за изготвяне на жалба, безспорно се установява, че имуществото на ищеца се е намалило със сумата от 1000 лева, заплатена като адвокатско възнаграждение за правна помощ, изразяваща се изготвяне на жалба по делото. Безспорно се установява също така по делото, че ищецът е внесъл по сметка Окръжен съд – Плевен държавна такса в размер на 7.50 лева.

Адвокатското възнаграждение и държавната такса са вреда за ищеца доколкото плащането им намалява фактически неговото имущество. Правната помощ, предоставяна от адвокат в производството по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ не е задължителна, но това е призната и гарантирана от закона възможност за всеки участник в съдебно производство, за която услуга страната в охранителното производство дължи плащане в минимален размер от 200 лева при закрито съдебно заседание и 300 лева при проведено открито съдебно заседание по жалба, съгласно чл. 11 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /в редакцията, приложима към датата на осъществената правна помощ/. Освен това обжалването на отказа, постановен от длъжностното лице при ответника пред Окръжен съд - Плевен, е свързано със задължителното заплащане на държавна такса.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че се доказва по несъмнен начин, че е налице съдебна отмяна като незаконосъобразен на акт на длъжностно лице от Агенция по вписванията, в резултат на който за ищеца има произтекли имуществени вреди, изразяващи се в направени от него разходи за адвокатско възнаграждение и заплатена държавна такса по сметка на Окръжен съд - Плевен. Освен това съдът намира, че се доказва и другата кумулативна предпоставка - причинна връзка между вредата и незаконосъобразния акт на длъжностното лице при ответника, защото без

постановяването на този незаконосъобразен отказ на длъжностното лице по регистрация, разноските за адвокатско възнаграждение, включително и дължимата държавна такса, нямаше да бъдат сторени. Ето защо относно тази сума, пряка и непосредствена причинна връзка несъмнено е налице. Сторените разноски следват пряко от упражняване правото на ищеца за обжалване отказа на длъжностното лице по регистрация и са такива, които не биха били реализирани, ако такъв акт не бе постановен.

По отношение обаче на претендираните вреди от 1000 лева, представляващи адвокатско възнаграждение, съдът намира за основателно възражението на ответника в отговора по исковата молба за намаляване на размера на претендираните вреди, като прекомерен. Съгласно чл. 11 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /в редакцията приложима към датата на договаряне на адвокатското възнаграждение и осъществяване на правната помощ/ за обжалване на откази за вписване в Агенцията по вписванията или друг регистър минималното адвокатско възнаграждение е 200 лева, а когато жалбата серазглежда в открито заседание – 300 лева. В случая жалбата е разгледана в закрито заседание при минимална фактическа и правна сложност на спора. От доказателствата по делото се установява, че адв.Т. единствено е изготвил жалбата до съда, като не е осъществявано процесуално представителство в открито съдебно заседание. При тези съображения съдът счита, че разумният, обоснован и справедлив размер на обезщетението съобразно критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, който размер е съответен на обема на извършената правна защита и съдействие и следва да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото ѝ от ответника непозволено увреждане, без да накърнява или облагодетелства интересите на която и да е отстраните в производството, следва да е 200 лева. Поради това претендираният размер на обезщетението от 1000 лева заплатено адвокатско възнаграждение следва да бъде редуциран до минималния размер на адвокатските възнаграждения в тези случаи от 200 лева.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски по делото от процесуалния представител на жалбоподателя, както и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ответникът следва да бъде осъден за заплати на ищеца сумата в размер на 350 лева, представляваща държавна такса в размер на 50 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева, съразмерно с уважената част на иска и направеното основателно възражение от процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца. Ответникът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца в размер на 1000 лева, което съдът намира за основателно, доколкото делото не се отличава с фактическа и правна сложност, по същото са проведени само две открити съдебни заседания, като в конкретния случай съдът преценява и обема на осъщественото процесуално представителство – по делото е осъществено процесуално представителство от адв. Т. само в откритото съдебно заседание на 27.05.2020 г., и на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, намира, че адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено до размер от 600 лева, от който размер следва да се присъди сумата от 300 лева съобразно уважената част от иска.

Водим от горното и на основание чл. 203 от АПК Административен съд -

София-град,24-ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯТА ПО ВПИСВАНИЯТА да заплати на [фирма], представлявано от управителя Я. П. Д., сумата в размер на 207.50 /двеста и седем лева и петдесет стотинки/ лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, претърпени от отменен, като незаконосъобразен акт - отказ изх. № 20190730133614/05.08.2019 г. на Агенцията по вписванията.

ОТХВЪРЛЯ исковата молба на [фирма], представлявано от управителя Я. П. Д., срещу АГЕНЦИЯТА ПО ВПИСВАНИЯТА в частта, с която се претендира присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер над сумата от 207.50 лева.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯТА ПО ВПИСВАНИЯТА да заплати на [фирма], представлявано от управителя Я. П. Д., сумата в размер на 350 /триста и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: